

være Frihed paa den anden Side. Og saa var det, at Blokaden kom i Gang. — Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, som stadig holder paa, at det ikke var Organisationen, de vilde til Livs: Læs den Resolution, som det ærede Medlem selv har været med til at vedtage, saa vil De se, at der staar det klart og tydeligt! Det ærede Medlem taler saa meget om økonomisk Ruin og Sult. Der er hos Eriksen, Næsgaard, blevet betalt 3 Kr. pr. Dag til gifte Arbejdere paa egen Kost. Det er i alt Fald en Dagløn, som vedkommende Arbejdere ikke vil blive overfedede af. Jeg ved ikke, om en saadan Løn kan kaldes for-svarlig, og om det ikke gaar ned i Nærheden af Begrebet Sulteløn.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg skal her udsætte Forhandlingerne. De optages i Aften Kl. 7.

Mødet hævet Kl. 4.

Mødet genoptoges Kl. 7.

Drachmann: Jeg vil gerne begynde med at udtale en levende Beklagelse af, at det ikke er lykkedes at komme til en Reform af Finanslovdebatten. Jeg hørte i sin Tid til dem, der rejste dette Spørgsmaal baade af rent saglige, tekniske, forhandlingsmæssige Grunde, og fordi jeg tror, det vilde bidrage til at styrke Interessen for dansk Politik ude i Befolkningen, en Interesse, som jeg ikke tror er blevet styrket særligt siden; jeg kan derfor kun i enhver Henseende beklage, at man ikke er kommet ind paa en mere rationel Deling af Stoffet, en større Systematisering, saaledes at man ogsaa derigennem kunde paaregne at vække Offentlighedens Interesse for det, der foregaar herinde paa Rigsdagen. Nu fremtræder denne Debat efter min Mening alt for bunket sammen; Mødernes Længde, Luften og Temperaturen i Salen under de lange Møder o. s. v. gør det hverken for Tingmændene eller for Pressen og Tilhørerne behageligt at arbejde. Det er ingen Bebrejdelse imod Formanden, som vi vist alle beklager, fordi han skal være nødsaget

til at overvære disse lange Møder. — vi andre kan jo i nogen Grad unddrage os Skæb-
nen —, men det gaar ud over Arbejdet, baade over Indsatsen fra politisk Side og over Pressens Arbejde, og derigennem, tror jeg, som sagt, kommer der en vis alvorlig Svækkelse i Interessen for det politiske Liv, en Svækkelse, som Tiden i Sandhed ikke opfordrer til.

En Ting har denne Debat med alle de formelle Mangler, jeg altsaa synes klæber ved den, i alt Fald afgivet tilstrækkelig stærkt Vidnesbyrd om allerede nu. Det er, at de økonomiske Problemer atter behersker dansk Politik, og at dansk Politik desværre atter synes at skulle fremvise sin svigtende Evne til endnu at løse disse Problemer. Jeg betoner Ordet „endnu“; jeg haaber, at Vinteren trods alt maa bringe Resultater, thi som det vil fremgaa af det Indlæg, jeg skal have den Ære at fremføre for dette høje Tings Medlemmer, ser jeg med Bekymring baade den tilstundende Vinter og den nærmere Fremtid i Møde.

Alt overskyggende er jo atter Valuta-problemet. Her er sluttet en Slags Borgfred, en treuga dei, som jeg imidlertid ikke rigtig kan anerkende, fordi jeg tror, at Offentligheden efterhaanden er blevet saa utaalmodig, og at der staar saa meget paa Spil, at en vis Belysning af Problemet, af Situationen, som den foreligger, er paakrævet. Vi saa i Forsommeren, da Valutahaussen begyndte, hvorledes man fra Regeringens Side — jeg nævner saaledes Regeringsorganet — benyttede Lejligheden til at forherlige den enestaaende Regering, samtidig med at man forhaanede os andre, navnlig det konservative Parti, der havde stemt imod Valutaloven og jo havde stemt imod den ud fra alvorlige Bekymringer, som ganske vist ikke er gaaet i Opfyldelse, saaledes som vi havde tænkt os det, men som desværre efter min Mening vil blive afløst af Bekymringer, om jeg saa maa sige: i modsat Retning, der vistnok ikke giver vore meget efter i Alvor. Vi havde en Valutalov, der fastlagde en Deflationskurve fra en Kroneguldværdi af 65 Ø. til en Kroneguldværdi paa 70 Ø., fordelt over to Aar. Det var, hvad man den Gang ansaa for forsvarligt som Deflation. Nu staar vi efter 9 Maaneders Forløb ved en Kroneguldværdi af 92. Man har saaledes Lov til at sige, at Valutalovens baade Forudsætninger og Maal er væltet over Ende, og vi befinder os i en Situation, der kræver helt nye Overvejelser, kræver en helt ny Betragtning af Problemet.

Hvad var det nu, man haanede os for? Hvad var det, vi satte ind paa, hvad var